

عراقچی در نشست وزیر خارجه با خبرنگاران هند

هم آماده جنگ و هم آماده مذاکره هستیم

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران با اظهار امیدوار از بازگشت عقلانیت به مسیر مذاکرات طرف مقابل گفت: «ایران صرفا به زبان احترام پاسخ می‌دهد.»
سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران که برای شرکت در اجلاس وزرای خارجه گروه بریکس به دهلی نو سفر کرده‌است روز پنجشنبه در نشست خبری با خبرنگاران هندی گفت: «ما اکنون در وضعیت آتش‌بس هستیم، اگر چه این وضعیت بسیار ناپایدار است، اما ما در تلاش هستیم تا آن را حفظ کنیم تا فرصتی مجدد به دیپلماسی داده شود.»

شرح در صفحه

جنگ با خیابان‌های تهران چه کرد؟

شب‌های پایتخت درمیانه ترس از جنگ و بی‌پولی

صفحه

یک آکو سیستم از تورم سود می‌برد

کاهش چشمگیر ارزش کالابرج در ۴ماه

صفحه

روابط تهران و بغداد در دولت جدید ادامه‌دار و پایدار خواهد بود؟

نخست وزیر جدید عراق و معادله رابطه با ایران

صفحه

خبر

مذاکره با عزت و اقتدار؛ گزینه نخست برای برون رفت از وضعیت کنونی

یک عضو هیات رئیسه کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: اگر مذاکرات ایران با آمریکا منجر به نتیجه ای شود که عزت و اقتدار ایران حفظ شود قطعا گزینه اول مقبول است اما اگر اینگونه نباشد ما مجبور هستیم در مقابل زورگویی بایستیم.

رضا سپهوند، نماینده مردم خرم آباد در مجلس شورای اسلامی در گفت وگو با ایسنا در پاسخ به این پرسش که از نگاه شما برای برون رفت از شرایط کنونی کدام یک از سه سناریو «مذاکره با عزت و اقتدار»، «ادامه وضعیت نه جنگ نه صلح» و «تداوم مسیر جنگ و تقابل»، باید پیش گرفته شود گفت: از نگاه بنده اکنون بهترین سناریو برای ما این است که در مذاکرات، با تأمین منافع ملی، با عزت و بر اساس اصول عزت، حکمت و اقتدار، منافع کشور تأمین شود تا وارد جنگ دیگری نشویم؛ چون جنگ در هر صورت برای هر دو طرف خسارات زیادی به همراه دارد و جبران آن نیز بسیار سرمایه‌بر و زمان بر است.

باید از وضعیت (نه جنگ نه صلح) خارج شویم

وی در ادامه با اشاره به شرایط فعلی کشور اظهار کرد: به نظر من ما باید از وضعیت نه جنگ نه صلح خارج شویم. اکنون تکلیف ملت، دولت، سرمایه‌گذاران و تولیدکنندگان روشن نیست. برای حل مشکلات کشور و ایجاد توسعه، سرمایه‌گذار نیاز به شرایط پایدار دارد. بنابراین وضعیت نه جنگ نه صلح نمی‌تواند برای کشور ما وضعیت مناسبی باشد.

این عضو هیات رئیسه کمیسیون انرژی مجلس با اشاره به احتمال از سر گیری جنگ تصریح کرد: اگر آمریکا به شرایط ما تن ندهد و آنچه مدنظر آمریکا و اسرائیل است، تسلیم باشد، هیچ‌وقت کشور، مردم و نظام ما زیر بار این موضوع نخواهد رفت. در صورتی که گزینه اول، یعنی مذاکرات با عزت، حکمت و اقتدار محقق نشود، ناچاریم برای دفاع از منافع ملی، اقتدار و اهدافی که ۴۷ سال برای آن هزینه داده‌ایم، مقاومت کنیم.

ایرانیان جنگ های زیادی را پشت سر گذاشته اند تا چشم طمع به سرزمین خود را کور کنند

نماینده مردم خرم آباد در مجلس با تاکید بر اینکه جمهوری اسلامی ایران از منافع ملی خود کوتاه نخواهد آمد افزود: ما جنگ ۸ ساله، جنگ ۱۲ روزه، جنگ رمضان و ۴۷ سال تحریم را پشت سر گذاشته‌ایم تا این کشور به قدرت منطقه‌ای و جهانی تبدیل شود و کسی چشم طمع به آن نداشته باشد.

سپهوند در ادامه با بیان اینکه از بین این سه سناریو در وهله نخست گزینه اول مقبول است گفت: ما دشمنانی داریم که تمام تجهیزات و امکانات خود را به صحنه آورده اند تا ما را تسلیم کنند؛ اما به هیچ وجه تسلیم نخواهیم شد اگر مذاکرات منجر به نتیجه ای شود که عزت و اقتدار ایران حفظ شود قطعا گزینه اول مقبول است اما اگر اینگونه نباشد ما مجبور هستیم در مقابل زورگویی بایستیم.

این نماینده مجلس در پاسخ به این پرسش که نتیجه پیش گرفتن گزینه مذاکره چه منفعاتی برای کشور خواهد داشت، بیان کرد: در آخرین مبادله و مکاتبه از طریق میانجی مذاکرات، یعنی کشور پاکستان، نامه‌ای ۱۴ بندی برای آمریکایی‌ها ارسال شد که تمام مسائل کشور در آن دیده شده است.

اگر آمریکایی‌ها بر اساس آن کتار بیایند، پول‌های بلوکه‌شده آزاد می‌شود، تحریم‌ها و محاصره اقتصادی و دریایی برداشته می‌شود و روابط ما به شرایط عادی پیش از تحریم‌ها بازمی‌گردد.

وی در ادامه بیان کرد: اگر این اتفاق بیفتد، کشور با شرایط مناسبی برای توسعه مواجه می‌شود و خیلی سریع می‌توان مشکلات و تنگناهایی را که طی چند دهه گذشته به دلیل تحریم‌ها و محاصره ایجاد شده، برطرف کرد و رفاه اجتماعی را افزایش داد.

این‌نماینده مجلس با اشاره به هدف‌گذاری دشمن برای فروپاشی اقتصادی ایران بیان کرد: دشمن از ابتدا که تحریم‌ها را اعمال کرده، هدفش وادار کردن نظام و مردم به تسلیم بوده است. در محاصره دریایی جدید نیز به دنبال فروپاشی کشور هستند و تلاش می‌کنند از طریق فشار اقتصادی، شورش‌ها و اغتشاشات داخلی را دامن بزنند تا نظام و کشور را اساقط کنند.

سپهوند در ادامه با بیان اینکه دولت و حاکمیت باید تلاش کنند فشار معیشتی بر مردم کمتر شود گفت: باید گرانی‌های افسارگسیخته کنترل شود و نظارت بیشتری صورت گیرد. همچنین با توجه به اینکه ایران ۱۵ همسایه دارد، باید مسیریهای غیردریایی و کریدورهای موجود فعال شوند تا دشمن به اهداف خود نرسد.

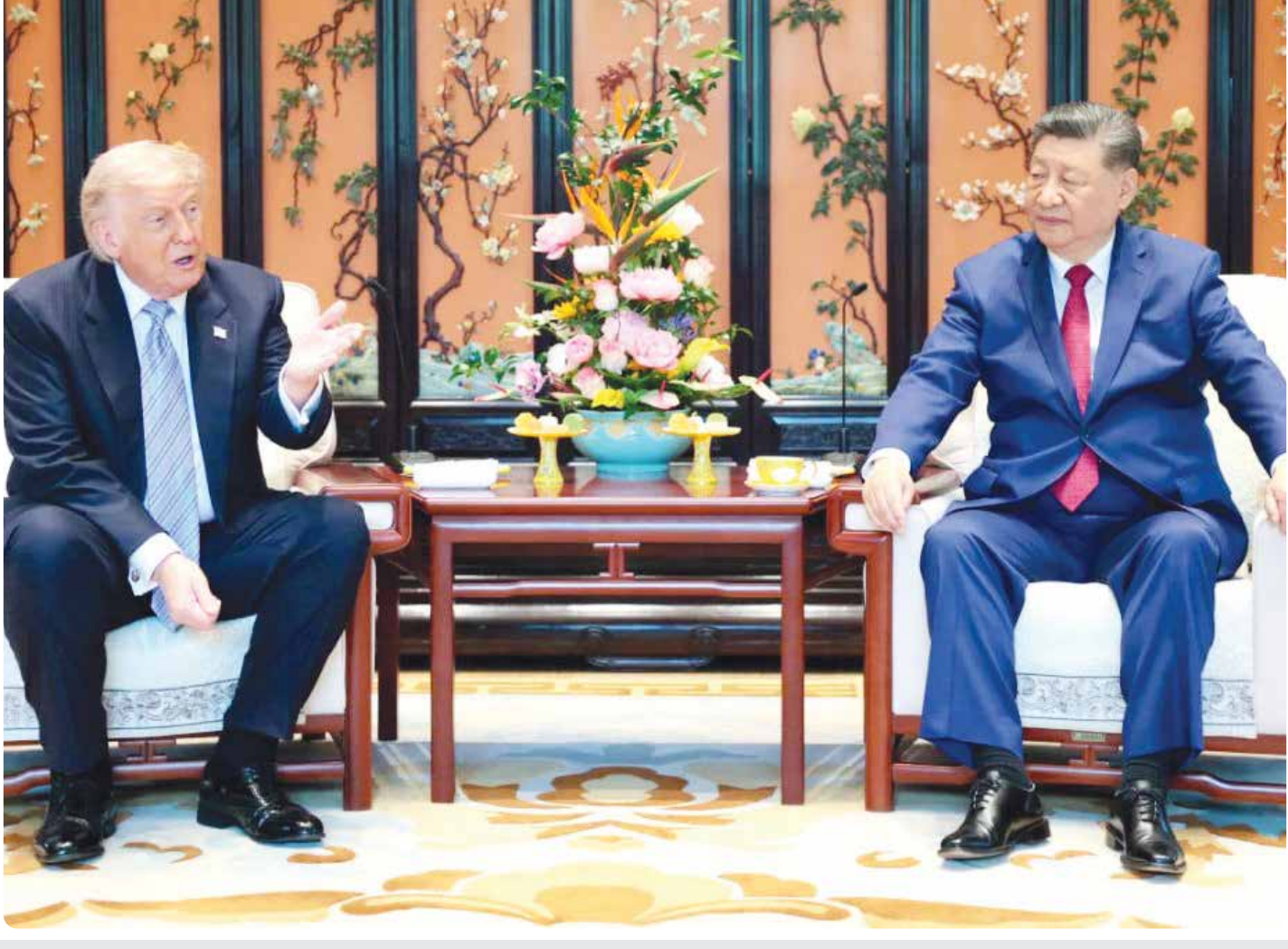
ایستگاه

شنبه ۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۵
۲۸ ذی‌القعده ۱۴۴۶
۱۶ مه ۲۰۲۶
سال بیست‌دوم
شماره ۶۱۷۴
صفحه ۸
۴۰۰۰ تومان

سفر رئیس جمهور آمریکا به چین بررسی شد

دیپلماسی از موضع ضعف در یکن

صفحه

به بهانهٔ مأموریت ویژهٔ رییس جمهور به معان اول و امیدها و تردیدها

آیا عارف می‌تواند برای رفع محدودیت اینترنت، اجماع‌سازی کند؟

گرفته‌تا توجه به اهداف چشم‌انداز، سیاست‌های کلی نظام، منویات رهبری، برنامه هفتم پیشرفت و در نهایت رعایت منشور اخلاقی کارگزاران دولت وفاق ملی.

وی در این حکم تدوین و اجرای نقشه راه جامع تحول در حکمرانی فضای مجازی، باآزایی ساختارهای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری – از جمله ساماندهی و ارتقای کارآمدی دبیرخانه شورای عالی و مرکز ملی فضای مجازی – و همچنین استقرار نظام نظارت راهبردی و پایش مستمر عملکرد دستگاه‌ها را به این ستاد محول کرده است.

مجموع این مأموریت‌ها نشان می‌دهد دولت به‌دنبال کاهش پراکندگی در تصمیم‌گیری، افزایش هماهنگی میان نهادهای موثر و ایجاد ساختاری متمرکزتر برای مدیریت فضای مجازی و سیاست‌گذاری اینترنت در کشور است؛ اقدامی که به‌طور برخی کارشناسان می‌تواند مسیر دستیابی به راهکاری باثبات‌تر برای بازگشایی و مدیریت دسترسی به اینترنت بین‌الملل را هموار کند.

نقش معاون اول

غلامرضا ظریفیان، معاون پشتیبانی و امور مجلس دولت

اصلاحات و استاد بازنشسته دانشگاه تهران در گفت‌وگو با ما، معتقد است انتخاب عارف در این سمت، یک تصمیم درست و حرفه‌ای بود چرا که اولی او در رشته‌ای تحصیل کرده که تخصصاً در حوزه مخابرات است و جزو معدود افراد با این تخصص در ایران است. ثانیاً عارف وزیر ارتباطات هم بوده و از نظر علمی از استادی بزرگ دانشگاه شریف بوده است و جایگاه علمی وی با ویژگی‌های این ستاد مرتبط است. ظریفیان امیدوار است جایگاه سیاسی و اجرایی عارف نیز به کمک وی بیاید. چرا که معاون اول رئیس جمهور است و در سپهر حاکمیتی ایران از وزنه سیاسی خوبی برخوردار است.

با این حال او تاکید دارد که این اقدام هوشمندانه تلاشی حساب‌شده در سطح حکمرانی است، تلاشی که از این واقعیت ناشی می‌شود که مسئله اینترنت در ایران صرفاً یک موضوع فنی یا اجرایی نیست، بلکه بخشی از آن با ملاحظات امنیتی و ساختار تصمیم‌گیری کلان کشور گره خورده و حل‌وفصل آن نیازمند نوعی تدبیر هماهنگ در سطح حکمرانی است.

ظریفیان معتقد است عارف از ظرفیت سیاسی لازم برای اجماع‌سازی میان نهادهای موثر در پرونده اینترنت برخوردار است و به دلیل جایگاه و اعتباری که در سطوح مختلف حاکمیت دارد، می‌تواند گفت‌وگو و هماهنگی موثرتری با بخش‌های تصمیم‌گیر در این حوزه ایجاد کند.

استاد دانشگاه تهران تاکید می‌کند کسانی که بر ابعاد فنی، سیاسی و اجتماعی این حوزه مسلط هستند باید نشان دهند در شرایط جنگی هر تصمیمی می‌تواند پیامدهای مثبت و منفی به همراه داشته باشد؛ با این حال در این موضوع باید توضیح داده شود که دسترسی آزاد به اینترنت نه تنها برای جامعه، بلکه حتی برای امنیت کشور و امکان روایت‌سازی نیز ضرورتی جدی دارد. اکنون بازیگران و رسانه‌هایی که در خارج از کشور قرار دارند به‌راحتی روایت‌های خود را با افکار عمومی تحمیل می‌کنند و ما عملاً فرصت بیان روایت ایران را محدود کرده‌ایم. ممکن است چنین تصمیمی بی‌هزینه نباشد، اما در مجموع آزادی اینترنت می‌تواند منافع بسیار بیشتری نسبت به پیامدهای منفی احتمالی آن داشته باشد.

او معتقد است «قوه عاقله کشور به دسترسی آزاد مردم به اطلاعات باور دارد و اینترنت را از ضروریات زندگی مردم می‌داند.»

وزیر ارتباطات در عین حال تاکید کرده شرایط فعلی کشور مانع تحقق کامل این حق شده و وزارت ارتباطات تلاش می‌کند با «نگاهی هم‌افزا و وحدت رویه» زمینه تحقق آن را فراهم کند.

هاشمی همچنین اختصاص «اینترنت پرو» را ناشی از نبود درک دقیق از نیازهای واقعی جامعه دانسته است. به گفته وی برخی تحلیل‌ها تلاش می‌کنند اینترنت را صرفاً به نیاز چند کسب‌وکار تقلیل دهند، در حالی که برای بخش بزرگی از جامعه، قطع یا محدود شدن اینترنت به معنای اختلال مستقیم در زندگی روزمره و قطع ارتباط با جهان است.

وزیر ارتباطات همچنین هشدار داده تبعات قطع اینترنت در آینده گسترده‌تر خواهد شد و تاکید کرده برخی سیاست‌ها و طرح‌های محدودکننده در حوزه فناوری مانع نوآوری است و هرگونه تصمیم‌گیری در این حوزه باید مانع از آسیب به رشد اقتصاد دیجیتال و توسعه نوآوری در کشور شود.

تصمیم دولت برای مواجه با ساختارهای سخت تصمیم‌گیری

با این حال، موضع وزارت ارتباطات لزوماً به معنای تعیین‌کننده بودن نقش این وزارتخانه در زمان اعمال محدودیت‌ها نیست.

در شرایط بحرانی و امنیتی، وزن و اثرگذاری نهادهای تصمیم‌گیر دیگر افزایش پیدا می‌کند و تصمیم‌گیری در این زمینه بیش از پیش به ملاحظات امنیتی گره می‌خورد. اکنون چندین نهاد و سازمان در تصمیم‌گیری قطع و اتصال اینترنت نقش دارند؛ از شورای عالی فضای مجازی و شورای عالی امنیت ملی گرفته تا کارگروه تعیین مصادیق محتوای مجرمانه، مجلس شورای اسلامی، هیات دولت، نهادهای امنیتی و مجمع تشخیص مصلحت نظام.

حالا رییس جمهور تلاش کرده تا با انتخاب عارف به عنوان رئیس ستاد ویژه ساماندهی و راهبری فضای مجازی کشور، راهی برای برون رفت از وضعیت فعلی پیدا کند.

رییس جمهور در این نامه به تمامی ملاحظاتی که در کشور مطرح است و برای دولت وی نیز مورد اهمیت بود، اشاره می‌کند؛ از برآورده کردن چارچوب‌های قانون اساسی

محدودی از کاربران که از «خط سفید» برخوردار بودند امکان اتصال به اینترنت بین‌الملل را داشتند.

با ادامه محدودیت‌ها، طرح اینترنت ویژه کسب و کارها و یا «اینترنت پرو»، مطرح شد که نوعی دسترسی ویژه به اینترنت بین‌الملل را برای گروه‌های مشخصی از اصناف، شرکت‌ها و برخی نهادهای در نظر گرفت.

در کنار این دست‌رسی‌های رسمی، بازار دیگری نیز شکل گرفته است: فروش کانفیگ‌ها و ابزارهای اتصال به اینترنت جهانی که با هزینه‌های نسبتاً بالا در اختیار کاربران قرار می‌گیرد.

در این شرایط، دسترسی به اینترنت از یک امکان عمومی به نوعی امتیاز طبقه‌بندی‌شده تبدیل شده که شکاف دیجیتال میان شهروندان را عمیق‌تر کرده، اعتماد عمومی به عدالت در دسترسی را کاهش داده و هم‌زمان بازار غیررسمی و ناامن ابزارهای اتصال به اینترنت جهانی را هم گسترش داده است.

اقتصاد دیجیتال زیر فشار قطعی‌های گسترده

بررسی آمار خسارت‌های قطع اینترنت در ایران، گواه این امر است که در صورتی که راه برون‌رفتی از آن پیدا نشود، پی‌آمدهای اقتصادی، اجتماعی و حتی امنیتی آن می‌تواند در بلندمدت عمیق‌تر و پرهزینه‌تر شود.

مجموع این مأموریت‌ها نشان می‌دهد دولت به‌دنبال کاهش پراکندگی در تصمیم‌گیری، افزایش هماهنگی میان نهادهای موثر و ایجاد ساختاری متمرکزتر برای مدیریت فضای مجازی و سیاست‌گذاری اینترنت در کشور است؛ اقدامی که به‌طور برخی کارشناسان می‌تواند مسیر دستیابی به راهکاری باثبات‌تر برای بازگشایی و مدیریت دسترسی به اینترنت بین‌الملل را هموار کند.

محدودی از کاربران که از «خط سفید» برخوردار بودند امکان اتصال به اینترنت بین‌الملل را داشتند. با ادامه محدودیت‌ها، طرح اینترنت ویژه کسب و کارها و یا «اینترنت پرو»، مطرح شد که نوعی دسترسی ویژه به اینترنت بین‌الملل را برای گروه‌های مشخصی از اصناف، شرکت‌ها و برخی نهادهای در نظر گرفت.

در کنار این دست‌رسی‌های رسمی، بازار دیگری نیز شکل گرفته است: فروش کانفیگ‌ها و ابزارهای اتصال به اینترنت جهانی که با هزینه‌های نسبتاً بالا در اختیار کاربران قرار می‌گیرد.

در این شرایط، دسترسی به اینترنت از یک امکان عمومی به نوعی امتیاز طبقه‌بندی‌شده تبدیل شده که شکاف دیجیتال میان شهروندان را عمیق‌تر کرده، اعتماد عمومی به عدالت در دسترسی را کاهش داده و هم‌زمان بازار غیررسمی و ناامن ابزارهای اتصال به اینترنت جهانی را هم گسترش داده است.

محدودی از کاربران که از «خط سفید» برخوردار بودند امکان اتصال به اینترنت بین‌الملل را داشتند. با ادامه محدودیت‌ها، طرح اینترنت ویژه کسب و کارها و یا «اینترنت پرو»، مطرح شد که نوعی دسترسی ویژه به اینترنت بین‌الملل را برای گروه‌های مشخصی از اصناف، شرکت‌ها و برخی نهادهای در نظر گرفت.

در این شرایط، دسترسی به اینترنت از یک امکان عمومی به نوعی امتیاز طبقه‌بندی‌شده تبدیل شده که شکاف دیجیتال میان شهروندان را عمیق‌تر کرده، اعتماد عمومی به عدالت در دسترسی را کاهش داده و هم‌زمان بازار غیررسمی و ناامن ابزارهای اتصال به اینترنت جهانی را هم گسترش داده است.

صفحه

محمدعلی وکیلی

تقابل امارات متحده عربی تا کجا؟

جنگ رمضان، فارغ از ابعاد نظامی، امنیتی و انسانی آن، بسیاری از واقعیت‌های پنهان ژئوپلیتیک منطقه را آشکار کرد؛ واقعیت‌هایی که سال‌ها در زیر پوست تحولات خاورمیانه جریان داشت اما اکنون با صراحت بیشتری خود را نشان می‌دهد. یکی از مهم‌ترین این واقعیت‌ها، تغییر محسوس در رویکرد منطقه‌ای امارات متحده عربی است؛ تغییری که نه فقط در رفتارهای دیپلماتیک، بلکه در تعریف منافع ملی، انتخاب ائتلاف‌ها و حتی نوع نگاه این کشور به معادلات امنیتی منطقه قابل مشاهده است.

امارات در سال‌های اخیر کوشیده است فراتر از اندازه جغرافیایی و ظرفیت تاریخی خود، نقش یک بازیگر را در معادلات منطقه‌ای ایفا کند. ثروت انباشته نفتی، توسعه زیرساخت‌های اقتصادی و تبدیل شدن به هاب مالی و تجاری منطقه، به ابوظبی این تصور را داده که می‌تواند با تکیه بر سرمایه و پیوندهای امنیتی جدید، جایگاهی مستقل از اجماع سنتی جهان عرب برای خود تعریف کند. همین تصور، به‌تدریج این کشور را به سمت نوعی بلندپروازی ژئوپلیتیک سوق داده است؛ بلندپروازی که در رفتارهای واگرا در اوپک، رقابت پنهان با برخی کشورهای عربی و نزدیکی فزاینده به آمریکا و اسرائیل نمود پیدا کرده است.

در این میان، عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی نقطه عطفی در سیاست خارجی امارات بود؛ تصمیمی که ابوظبی آن را پلی برای امنیت، تکنولوژی و نفوذ بیشتر در منطقه می‌دانست، اما در عمل، این کشور را وارد بازی پیچیده و پرهزینه‌ای کرد که طراح اصلی آن تل‌آویو بود. درهند وستان زمانیکه می‌خواهند از شر یک میمون خلاص شوند با دادن نارنگیل بزرگ‌تر از گلویش موجب خفه شدنش میشوند گویا آمریکا و اسرائیل به روش هندیا امارات برخورد میکنند.

ادامه در صفحه